

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 96.445 van 13 juni 2001

A. 99.938/XIII-2033.

In zake : 1. **de naamloze vennootschap**
 CINEART,
 2. **RENDERS** Pierre-Paul,
 3. **BLASBAND** Philippe,

die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1050 Brussel,

tegen :

de INTERGEMEENSCHAPSCOMMISSIE
VOOR DE FILMKEURING,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER en Mr. Luc CAMBIER,
advocaten,
J.-B. Meunierstraat 22
1050 Brussel.

DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de vordering die de naamloze vennootschap CINEART, Pierre-Paul RENDERS en Philippe BLASBAND op 30 januari 2001 hebben ingesteld met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Intergemeenschapscommissie voor de Filmkeuring van 14 december 2000 waarbij deze aan minderjarigen van minder dan 16 jaar de toegang ontzegt tot de bioscoopzalen waar de film Thomas est amoureux loopt;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de nietigverklaring van diezelfde beslissing vorderen;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 mei 2001 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 31 mei 2001 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, en van Mr. L. CAMBIER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer THIBAUT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

Op 8 november 2000 dient de NV CINEART, die de exploitatierechten bezit van de film Thomas est amoureux, geregisseerd door Pierre-Paul RENDERS op een scenario van Philippe BLASBAND, bij de Intergemeenschapscommissie voor de Filmkeuring een "verklaring" in betreffende de genoemde film, waarin ze deze als een ontspanningsfilm voorstelt. Op 27 november 2001 rangschikt de Intergemeenschapscommissie voor de Filmkeuring, zitting houdend in eerste aanleg, met 3 stemmen tegen 2, de film Thomas est amoureux in de categorie "kinderen niet toegelaten" omdat ze van oordeel is dat hij "op een overdreven wijze aanzet tot het gebruik van cybersex en dies meer". Op 15 december 2000 handhaaft de Herkeuringscommissie van de Intergemeenschapscommissie voor de Filmkeuring met 3 stemmen tegen 1 de film van de verzoekende partijen in de categorie van films "kinderen niet toegelaten" op de grond dat "een ziekelijke geslachtsdrift wordt tentoongespreid die storend kan werken voor jonge kinderen". Deze beslissing is de bestreden handeling.

Overwegende dat de verzoekende partijen uiteenzetten dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen dat, in hoofdzaak, hierin bestaat dat de film niet kan worden bekeken door een groot deel van het publiek waarvoor hij gemaakt is, dat het nadeel van morele aard is, omdat het de natuurlijke roeping van een artiest is een werk te realiseren, waarbij hij vaak zeer grote moeilijkheden moet overwinnen, welk werk bestemd is om te worden bekeken, dat de morele rechten van de verzoekende partijen in het gedrang gebracht zijn wanneer het aan een deel van het publiek waarvoor het werk bestemd is verboden wordt de film te bekijken, dat de bestreden handeling des te onbegrijpelijker is daar ze een demoniserende onduidelijkheid laat bestaan die haaks staat op het opzet van de scheppers ervan, terwijl het artiesten betreft die zich perfect bewust zijn van hun verantwoordelijkheid, dat tegen hen ingebracht wordt dat een en ander "tentoongespreid" wordt dat jonge kinderen in de war kan brengen, terwijl een dergelijke bedoeling totaal vreemd is aan hetgeen door deze artiesten wordt nagestreefd, dat de auteur en de regisseur Belg zijn, in België gestudeerd hebben en er hun wortels en familie hebben en het onbegrijpelijk is dat de film in het buitenland bekroond wordt, maar niet mag worden bekeken door jongeren in België, dat zich een volledige ploeg heeft gevormd rond het project van de verzoekende partijen en deze ploeg heeft meegewerkt aan de totstandkoming van de film en de verzoekende partijen daarbij in die mate vertrouwen heeft geschonken dat het loon van deze ploeg zal afhangen van het succes van de verdeling van de film, dat de beperking van het aantal toeschouwers gevolgen heeft voor het loon van de auteurs en voor dat van de ploeg die zich rond hen gevormd heeft, dat het vertrouwen van de partners, die inzonderheid buitenlandse financiële partners zijn, van die aard is dat het ten gevolge van de bestreden handeling geschokt kan zijn, dat de eerste verzoekende partij er belang bij heeft dat haar film bekeken wordt door zo veel mogelijk toeschouwers en dat ze bijna twee miljoen heeft geïnvesteerd in de begroting voor het uitbrengen van de film, dat in geval van schorsing, terwijl de film niet meer op de affiche zou staan, geen nieuwe campagne zou nodig zijn om hem uit te brengen, dat dit niet het geval zou zijn na een vernietigingsarrest, dat na verschillende jaren wordt uitgesproken, en dat de bestreden handeling afbreuk doet aan hun vrijheid van meningsuiting en aan hun artistieke vrijheid, welke vrijheden volledig uitgehold zouden worden indien ze beperkt zouden zijn tot het realiseren van een werk dat niet mag worden bekeken door een groot deel van het publiek;

Overwegende dat de bestreden beslissing geen enkele beoordeling van de artistieke waarde van de film *Thomas est amoureux* bevat; dat ze daardoor geenszins afbreuk doet aan de lovenswaardige beoordelingen van verschillende critici, noch aan kwaliteiten van die film, waarvoor prijzen zijn uitgereikt; dat wat betreft de

kwaliteit van de film, de bestreden handeling niet het aangevoerde morele nadeel berokkent; dat hoewel het plausibel is dat de tweede en de derde verzoekende partij de beoordeling die in de bestreden handeling aan de film gegeven wordt als ongunstig ervaren, deze subjectieve beoordeling niet in aanmerking zou kunnen worden genomen, omdat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel een wettelijk begrip is waarvan de strekking niet kan verschillen naargelang van de mindere of de grotere gevoeligheid van de verzoekende partijen, maar daarentegen zo objectief mogelijk door de Raad van State dient te worden beoordeeld, ook al kan de aangelegenheid, door de aard ervan, niet volledig vrij blijven van enige subjectiviteit, en waarbij alle rechtsonderhorigen volgens dezelfde criteria worden behandeld;

Overwegende dat het motief dat in de bestreden handeling in aanmerking wordt genomen, namelijk dat een ziekelijke geslachtsdrift wordt tentoongespreid die storend kan werken voor jonge kinderen, overeenstemt met de werkelijkheid, die door de regisseur niet wordt ontkend; dat immers in een "reactie van de regisseur" op de bestreden beslissing de tweede verzoekende partij schrijft dat "de seksuele geaardheid van haar personage zeer banaal is, en namelijk in de grond heteroseksueel is"; dat ze meteen nuanceert : "de techniek om aan die seksuele behoefte te voldoen is weliswaar ietwat bijzonder : het gebruik van een cybersexpak om de liefde te bedrijven"; dat deze ietwat bijzondere techniek in hoofdzaak, in andere bewoordingen, aangeeft wat de commissie bestempelt als het "tentoonspreiden van een ziekelijke geslachtsdrift"; dat wat betreft hetgeen de verzoekende partijen bestempelen als "de demoniserende onduidelijkheid, die haaks staat op hetgeen de scheppers ervan hebben nagestreefd", en die de bestreden handeling zou laten bestaan, het aangevoerde moreel nadeel niet bewezen is;

Overwegende dat de regisseur in hetzelfde document erkent "dat de film *Thomas est amoureux* geen film voor jonge kinderen is" en eraan toevoegt : "ongelukkiglijk is men in België kind tot 16 jaar, zonder nuancering : de kwotering 'verboden voor kinderen van minder dan 12 jaar' bestaat bij ons niet"; dat hij het belang aanvoert dat deze film heeft voor kinderen van 15 jaar;

Overwegende dat de wet van 1 september 1920 in principe de toegang tot bioscoopzalen ontzegt aan minderjarigen van minder dan 16 jaar, maar toestaat dat er van deze regel afgeweken wordt; dat deze afwijkingen evenwel niet zo kunnen worden aangepast dat de toegang wordt beperkt tot jongeren uit een verschillende leeftijdsgroep; dat hieruit volgt dat de enige maatregel die kan worden genomen om te voorkomen dat een film vertoond wordt aan jonge kinderen erin bestaat het door de wet ingevoerde principiële verbod niet op te heffen;

Overwegende dat de verzoekende partijen niet betogen dat de film hoofzakelijk bestemd zou zijn voor een publiek van minder dan 16 jaar, noch dat het gros van het verwachte aantal bioscoopgangers dat ernaar zou komen kijken die leeftijd zou hebben; dat de verzoekende partijen overigens aangeven dat met de ontvangsten van de projectie van de film, al is het een film "kinderen niet toegelaten", de productiekosten kunnen worden gedekt; dat de beperking van het publiek waaraan de film mag worden vertoond geen gevaar voor een materieel nadeel oplevert dat ernstig genoeg is opdat de Raad van State de bestreden handeling kan schorsen;

Overwegende dat de omstandigheden dat de auteur en de regisseur van de film Belg zijn en dat de film de steun van de Franse Gemeenschap gekregen heeft, geen gevolgen hebben voor het aangevoerde risico van een nadeel;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan schorsen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op dertien juni tweeduizend en één door :

de HH. LEROY, kamervoorzitter,
SCOHY, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.